

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๑๑๖/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๔/๔๖/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๖ วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน คนร้ายกระทำโจรกรรม

เรื่อง คนร้ายโจรกรรมลักทรัพย์ของโรงเรียน

สรุปข้อเท็จจริง กรณีระหว่างปิดภาคเรียนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ได้มีคนร้ายใช้กุญแจเปิดประตูอาคารเรียนโรงเรียนแล้วมุดเข้าไปทางช่องหน้าต่างโรงครัว ทำการลักทรัพย์ของโรงเรียนเป็นอุปกรณ์โรงครัวประกอบด้วย ถาดหลุมสแตนเลส ขนาดเล็ก จำนวน ๕๙๓ ใบ เป็นเงิน ๑๐๓,๑๘๒ บาท ถาดหลุมสแตนเลส ขนาดใหญ่ จำนวน ๕๙๖ ใบ เป็นเงิน ๑๑๐,๘๕๖ บาท ถาดหลุมอลูมิเนียมขนาดเล็ก จำนวน ๖๔๖ ใบ เป็นเงิน ๔๔,๕๗๔ บาท และถาดหลุมอลูมิเนียม ขนาดใหญ่ จำนวน ๕๙ ใบ เป็นเงิน ๕,๒๕๑ บาท รวมทรัพย์สินทั้งสิ้น ๑,๘๙๔ ใบ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๖๓,๘๖๓ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน ส่งฟ้องนาย น. ข้อหาลักทรัพย์หรือรับของโจร นาย บ. ข้อหารับของโจร **ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด** เห็นว่า เป็นการกระทำโดยจงใจทำให้ทรัพย์สินของโรงเรียนเสียหาย นาย น. และนาย บ. จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ โดยรับผิดชอบเต็มจำนวนที่เสียหาย คิดเป็นเงิน ๒๖๓,๘๖๓ บาท ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด **ประเด็นที่พิจารณา** มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด นาย น. ลูกจ้างชั่วคราวของโรงเรียน และนาย บ. ลูกจ้างชั่วคราว ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะของท้องถิ่น ได้ร่วมกันลักทรัพย์ของโรงเรียน โดยนาย น. ได้ใช้กุญแจเปิดประตูอาคารเรียนโรงเรียนแล้วเข้าไปในโรงเรียน จากนั้นได้เปิดหน้าต่างอาคารเรียนที่ติดกับโรงครัวของโรงเรียน แล้วมุดเข้าไปทางช่องหน้าต่างที่เปิดออกเข้าไปในโรงครัว และได้ทำการลักทรัพย์ของโรงเรียน เป็นอุปกรณ์โรงครัว ประกอบด้วยถาดหลุมสแตนเลส ขนาดเล็ก จำนวน ๕๙๓ ใบ คิดเป็นเงิน ๑๐๓,๑๘๒ บาท ถาดหลุมสแตนเลสขนาดใหญ่ จำนวน ๕๙๖ ใบ คิดเป็นเงิน ๑๑๐,๘๕๖ บาท ถาดหลุมอลูมิเนียม ขนาดเล็ก จำนวน ๖๔๖ ใบ คิดเป็นเงิน ๔๔,๕๗๔ บาท และอลูมิเนียม ขนาดใหญ่ จำนวน ๕๙ ใบ คิดเป็นเงิน ๕,๒๕๑ บาท รวมทรัพย์สินทั้งสิ้น ๑,๘๙๔ ใบ ความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๒๖๓,๘๖๓ บาท จากนั้นนาย น. ได้มอบให้นาย บ. นำไปขายร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

๑. นาย น. ลูกจ้างชั่วคราว ของโรงเรียนมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและอยู่เวรรักษาความปลอดภัยตามที่ได้รับมอบหมาย ได้ลักทรัพย์ของโรงเรียนเป็นอุปกรณ์โรงครัวจำนวน ๑,๘๙๔ ใบ คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖๓,๘๖๓ บาท ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมตัวนาย น. และนาย บ. ได้พร้อมกับยึดถาดหลุมคืนมาได้บางส่วนและมีการดำเนินคดีอาญากับบุคคลทั้งสอง ซึ่งศาลอาญาได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่

xxxxx/xxxx พินิจพิจารณาว่า นาย น. และนาย บ. มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๘๓ฐานร่วมกันรับของโจร ลงโทษจำคุก ๓ ปี ประกอบกับจากถ้อยคำของนาย น. ที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวนได้ยอมรับว่า เป็นผู้ลักทรัพย์ดังกล่าวไปโดยมี นาย บ. เป็นผู้นำทรัพย์ดังกล่าวไปจำหน่ายพฤติการณ์ถือได้ว่า นาย น. อาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจงใจกระทำความผิด เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เมื่อเจ้าพนักงานได้ยึดถาดหลุมสแตนเลสจำนวน ๖๗ ใบ คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้เสียหายบางส่วนที่ถูกคนร้ายร่วมกันลักไปคืนให้ผู้เสียหายเรียบร้อยแล้ว จึงให้นาย น. รับผิดชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๒๓๐,๓๖๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

๒. นาย บ. ลูกจ้างชั่วคราว ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะของท้องถิ่น จงใจกระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐโดยนำถาดหลุม ซึ่งนาย น. ได้ลักมาจากโรงเรียน ไปขายที่ร้านขายของเก่า เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย ต่อมาศาลอาญาได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ xxxxx/xxxx นาย บ. มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันรับของโจร ลงโทษจำคุก ๓ ปี ประกอบกับจากถ้อยคำของนาย บ. ที่ให้ไว้กับพนักงานสอบสวนได้ยอมรับว่า เป็นผู้นำถาดหลุมที่นาย น. ลักมาไปจำหน่าย จึงมีเหตุเชื่อได้ว่าถาดหลุมสแตนเลสที่ยังไม่ได้คืนอีกจำนวน ๑,๘๒๗ ใบ นาย บ. ได้ร่วมกันกระทำความผิดกับนาย น. กระทำการลักทรัพย์ดังกล่าวไป พฤติการณ์ถือได้ว่า นาย บ. จงใจกระทำความผิดเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เมื่อเจ้าพนักงานได้ยึดถาดหลุม สแตนเลส จำนวน ๖๗ ใบ คิดเป็นจำนวนเงิน ๓๓,๕๐๐ บาท จึงให้นาย บ. รับผิดชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนที่เหลือจำนวน ๒๓๐,๓๖๓ บาท ต่อหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๓. นาย ช. ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา มีหน้าที่บริหารจัดการดำเนินงานภายในโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบ เช่น การออกคำสั่งมอบหมายงานให้รองผู้อำนวยการตามโครงสร้างงานของโรงเรียนแต่งตั้งครูและบุคลากรทางการศึกษารับผิดชอบงานในด้านต่างๆ เช่น งานด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนให้อยู่ในความดูแลของฝ่ายบริหารงานทั่วไป ซึ่งได้มีการมอบหมายให้ นาย ร. ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา รับผิดชอบ และนาย ส. ตำแหน่งครู เป็นหัวหน้างานบริหารทั่วไป นอกจากนี้ยังออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้กับโรงอาหารและรักษาความสะอาดโรงอาหารให้มีหน้าที่ตรวจสอบอุปกรณ์ในโรงครัวของโรงอาหารและจัดทำบัญชีอุปกรณ์ต่างๆ และในด้านการรักษาความปลอดภัยและรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน โดยฝ่ายการศึกษาได้ว่าจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัยเข้ามาดูแลทั้งยังได้มีคำสั่งให้ข้าราชการครูและลูกจ้างอยู่เวรรักษาความปลอดภัยด้วย เห็นว่า กรณีดังกล่าวนี้เป็นการจัดการตามสมควรในฐานะของผู้บังคับบัญชาที่จะจัดให้มีการป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นแล้ว และเนื่องจากความสูญหายที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกประกอบกับมีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลอยู่แล้ว และห้องมีการปิดล็อกกุญแจซึ่งมีความปลอดภัยในระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นเหตุที่เกิดขึ้น จึงเป็นพฤติการณ์ที่ นาย ช. ไม่อาจคาดหมายได้ว่าจะเป็นเหตุให้ทรัพย์สินสูญหาย พฤติการณ์ไม่ปรากฏว่า นาง ช. กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

๔. นาย ร. และนาย ภ. ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา มีหน้าที่บริหารงานวิชาการและงานงบประมาณ นอกจากนี้ยังได้รับแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสถานศึกษาให้มีหน้าที่ดูแลข้าราชการครู ลูกจ้าง อยู่เวรรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน และเป็นรองประธานคณะกรรมการโครงการอาหารกลางวัน มีหน้าที่ให้คำปรึกษา กำกับ ดูแลแก่คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เมื่อได้ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัดแล้ว เห็นว่า กรณีดังกล่าวนี้เป็นการจัดการตามสมควรในฐานะของผู้บังคับบัญชาที่จะจัดให้มีการป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นแล้วและเนื่องจากความสูญหายที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกประกอบ

กับมีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลอยู่แล้ว และห้องมีการปิดล็อกกุญแจซึ่งมีความปลอดภัยในระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้น เหตุที่เกิดขึ้นจึงเป็นเหตุการณ์ที่ นาย ร. และ นาย ก. ไม่อาจคาดหมายได้ว่าจะเป็นเหตุให้ทรัพย์สินสูญหาย เหตุการณ์ไม่ปรากฏว่า นาย ร. และนาย ก. กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

๕. นางสาว ก. กับพวก รวม ๔๔ คน ได้รับหน้าที่ให้อยู่เวรรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่สอดส่อง ตรวจตราความปลอดภัยจากการโจรกรรม ก่อวินาศกรรม อัคคีภัย ฯลฯ ที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน สิ่งของอุปกรณ์ต่างๆ ตลอดจนทรัพย์สิน และควบคุมการเปิด – ปิด ห้องทำงานนอกเวลาราชการ และตรวจสอบผู้มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ รับฝากกุญแจห้องทำงานทุกห้องเก็บรักษาไว้ให้ปลอดภัย ฯลฯ เมื่อเจ้าหน้าที่ทุกคนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการตรวจตราความเรียบร้อยโดยรอบบริเวณโรงเรียน และอาคารเรียนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายแล้ว เมื่อเหตุการณ์ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ทางราชการ

ผู้ย่อ	นายปฐพงศ์ จันทน์นิม	นิติกร
ผู้ตรวจ	นายวีระวัฒน์ วัฒนกระวรรณ	ผอ. วค.

